

MICHEL
BUSSI

Nuferi negri

Traducere din limba franceză
și note de Mădălin Roșioru

POLIROM
2025

CUPRINS

TABLOUL UNU

Impresii

Prima zi: Închitare.....	15
A doua zi: Tutuială.....	31
A treia zi: Raționament.....	67
A cincea zi: În mormântare.....	91
A șasea zi: Smintire.....	114
A opta zi: Înfruntare.....	159
A noua zi: Sentimente.....	185
A zecea zi: Sediment.....	243
A unsprezecea zi: În crâncenare.....	262
A douăsprezecea zi: Rătăcire.....	311
A treisprezecea zi: Deznodământ.....	339

TABLOUL DOI

Expunere

A treisprezecea zi: Renunțare.....	381
Prima zi: Testament.....	391
A treisprezecea zi: Înaintare.....	409
A paisprezecea zi: Panglici de argint.....	423

— Mai vedem. Vă asigur, șefu', am mult de furcă cu mine însumi.

Sérénac râde fără să se abțină.

— Chiar îmi place de tine, Sylvio. Și, de altfel, îți spun numai ție, aduci mai multe informații decât un comisariat întreg din Tarn! Pe cuvânt de occitan!

— Că bine ziceți. Iar am făcut noapte albă.

— Pe canapea? În timp ce soția ta trăgea la aghioase pe spate?

— Da...

Bénavidés zâmbește sincer. Cei doi polițiști înaintează pe culoar, urcă trei trepte, apoi pătrund într-o încăpere de mărimea unei debarale mai mari. Cei zece metri pătrați ai „salonului“ sunt ocupați de câteva piese dispartate de mobilier: două canapele hărtănite acoperite cu o acvertură portocalie cu franjuri lungi, un fotoliu mov, o masă melaminată pe care sunt puse o cafetieră, cești desperecheate și linguri coclitate, un bec chior care atârnă din tavan într-un abajur cilindric de carton pârjolit. Sylvio se prăbușește în fotoliul mov, în timp ce Laurenç pregătește cafeaua și ceaiul.

— Șefu', începe Sylvio, începem cu marea expoziție, pentru că se vede că țineți la ea?

Superiorul îi întoarce spatele. Bénavidés își consultă notițele.

— La ora asta avem, așadar, o sută șaptezeci și una perechi de cizme, de la mărimea 35 la mărimea 46. Mai jos de 35 nu le-am mai oprit. Din toate, am numărat cincisprezece pescari și douăzeci și unu de vânători cu permis. Printre care și Jacques Dupain. Mai numărăm și vreo treizeci de amatori de drumeții, legitimați. În schimb, după cum știți deja, șefu', nici o pingea din cele o sută șaptezeci și una de perechi nu se potrivește cu mulajul din ipsos făcut de Maury în fața cadavrului lui Jérôme Morval.

Sérénac îi răspunde în timp ce toarnă apă în cafetieră:

— Bănuiam asta. Asasinul nu avea să se dea singur de gol... Dar putem spune invers, că asta dezvinovățește o sută șaptezeci și unu de localnici din Giverny...

— Dacă spuneți dumneavoastră...

— Și că Jacques Dupain nu face parte dintre acești o sută șaptezeci și unu... Îl vom mai lăsa încă puțin să fiarbă în suc propriu. În rest, cum stăm?

Inspectorul Bénavides își despătorește faimoasa foaie cu trei coloane.

— Sylvio, tu chiar ești maniac...

— Știu. Îmi construiesc ancheta exact cum mi-am construit terasa ori veranda. Cu migală și răbdare...

— Și sunt sigur că acasă Béatrice a ta te ia peste picior cum te iau și eu la birou...

— Bingo... Dar nu contează, terasa mea se-nvârte după soare!

Sérénac oftează. Apa fierbe.

— Haide, dă-i drumul cu afurisitele tale de coloane...

— Se completează, încetul cu încetul, pe verticală... Amante, *Nuferi*, copilași...

— Și o să rezolvăm cazul când o să putem trasa o frumusețe de săgeată, cât se poate de orizontală, care va lega cele trei coloane. Legătura dintre cele trei tuburi deocamdată complet etanșe... Numai că pentru moment ne-am împotmolit atât de tare, că o sută șaptezeci și una de perechi de cizme riscă să nu ne mai ajungă...

Bénavides cascadează. Fotoliul mov pare să-l înghită, încetul cu încetul.

— Prin urmare, dă-i drumul, Sylvio, te ascult. Știrile nopții.

— Prima coloană, oftalmologul și amantele sale. Începem să strângem depoziții, dar încă nu

avem nimic care ar putea justifica o crimă pasională. Nimic nou nici despre semnificația afurisitelor de numere de pe spatele fotografiilor. Îmi storc creierii totuși. Și pentru a le pune capac tuturor, nici o veste despre Aline Malétras din Boston, iar noi batem în continuare pasul pe loc cu identificarea necunoscutei din cea de-a cincea fotografie...

— Menajera îngenuchiată în fața lui Morval, în salon?

— Excelentă memorie vizuală, șefu'. Altminteri, am încercat să clasific soții mai mult sau mai puțin înșelați în funcție de gelozia de care sunt capabili. Jacques Dupain este incontestabil primul pe listă, atâta că, paradoxal, n-avem nici o dovadă concretă a unui adulter al soției sale. Dumneavoastră ați făcut progrese în ce v-ați propus, domnule inspector? V-ați întâlnit cu Stéphanie Dupain, ieri?

— Joker!

Sylvio Bénavides îl privește stupefiat. El tulbură odihna fotoliului, încercând să se ridice alene.

— Ce vreți să spuneți?

— Joker. Asta-i tot. Nu-ți mai povestesc despre ochii ei mov care-mi trimit semnale SOS, altminteri mă vei denunța la judecătorul de instrucție. Deci joker. *Wait and see*. Administrez personal acest segment al anchetei, dacă preferi. Dar sunt de acord cu analiza ta. N-avem nici o dovadă a adulterului dintre Jérôme Morval și Stéphanie Dupain, însă Jacques Dupain are totuși profil solid de suspect numărul unu. Haide, să mergem mai departe, la coloana a doua: *Nuferii?*

— Nimic nou de la discuția noastră de ieri cu Amadou Kandy. Dumneavoastră trebuia să luați legătura cu poliția specializată în artă?

— OK. OK. O fac. Le dau de treabă mâine. A, da, o să mă duc să dau o tură și prin grădinile lui Claude Monet...

— Cu clasa lui Stéphanie Dupain?

Aburul cafetierei se ridică deasupra părului ciufulit al lui Sérénac. Inspectorul se uită cu neliniște la adjunctul său.

— Ce nebunie, mereu le știi tu pe toate, Sylvio! Ce, ne-ai pus cumva microfoane și-ți petreci nopțile ascultând înregistrările?

Bénavides cască zgomotos.

— De ce, e cumva *top secret* vizita școlară?

Se freacă la ochi.

— Măine, în ce mă privește, am o întâlnire cu conservatorul Muzeului de Arte Frumoase din Rouen.

— Și de ce naiba?

— Inițiativă și autonomie, asta mi-ați recomandat, nu? Să spunem că vreau să-mi fac o idee despre povestea cu tablourile lui Monet și cu *Nuferii*...

— Știi, Sylvio, dacă aș avea o fire mai bănuitoare, aș putea vedea în asta o lipsă de încredere în superiorul tău ierarhic direct.

Ochii oboșiți ai lui Sylvio Bénavides găsesc tăria să licărească malițios.

— Joker!

Inspectorul Sérénac își toarnă tacticos cafea într-o ceașcă ciobită. În alta pune un pliculeț de ceai și i-o întinde adjunctului său.

— Se vede treaba că-mi este foarte greu să înțeleg psihologia normandă... Chiar acum n-ar trebui să fii lângă patul soției tale, în loc să muncești peste program?...

— Nu vă simțiți jignit, șefu'. Sunt cam obsedat, atâta tot. Sub aparența mea de câine credincios, sunt un căpos și jumătate. Nu mă pricep deloc la pictură, am doar nevoie să mă pun la curent. Haideti, ascultați-mă puțin. Ultima coloană, a treia. Copiii de unsprezece ani.

Sérénac se strâmbă, în timp ce-și înmoaie buzele în cafea.

— Damblaua ta...

— Am luat la puricat lista copilașilor de unsprezece ani pe care ne-a dat-o Stéphanie Dupain. În mod ideal, ca să revin la damblaua mea, am căutat o fată sau un băiat de zece ani, a cărui mamă să fi fost menajeră, de exemplu acasă la familia Morval, în urmă cu vreo zece ani...

— Și care ar purta o bluză albastră peste fusta suflecată... Deci, cine s-a calificat?

— Nimeni! Absolut nici un copil de pe listă nu se potrivește cu acest portret. Sunt nouă copilași din Giverny care se încadrează în intervalul ăsta de vârstă, să spunem nouă-unsprezece ani. Printre părinți, n-am reperat decât două mame necăsătorite. Prima este vânzătoare la brutăria din Gasny, în vâgăuna de cealaltă parte a platoului, iar cea de-a doua este șoferiță de autobuz, face curse în departament.

— Deloc banal...

— Așa e, deloc banal, cum spuneți. Am și o mamă divorțată care predă la liceu în Évreux. Toți ceilalți părinți sunt căsătoriți, și de la bun început nici una dintre mame nu lucrează și nici n-a lucrat ca menajeră, în urmă cu zece ani.

Sérénac se reazemă de masa melaminată și-și arată dezamăgirea.

— Dacă vrei părerea mea, Sylvio, nu există decât două explicații posibile pentru care ai dat greș. Cea dintâi și cea mai probabilă: toată ipoteza ta referitoare la un copil nelegitim este varză. Cea de-a doua: faimosul copilaș căruia Morval îi spune la mulți ani pe cartea poștală găsită în buzunarul lui nu este din Giverny, la fel cum nu e nici amanta lui din fotografie, tânăra în bluză albastră care-i oferă o „tratație“. Fie că este sau nu mama copilașului. Și-atunci, chiar că...

Bénavides nu s-a atins de ceaiul lui. Îndrăznește o privire timidă.

— Dacă-mi permiteți, șefu'... Există o a treia explicație posibilă.

— A?

Sylvio ezită o clipă înainte să continue.

— Ei bine... pur și simplu... lista furnizată de Stéphanie Dupain ar putea fi falsă.

— Ce?

Sérénac și-a vărsat jumătate din cafea. Sylvio se cufundă și mai mult în fotoliul moț, continuând:

— O voi spune altfel, atunci. Nimic nu dovedește că lista copiilor este exactă. Stéphanie Dupain este și una dintre suspectele acestui caz...

— Nu văd legătura dintre ipoteticul ei flirt cu Morval și copiii din clasa ei...

— Nici eu. Dar oricum nu e vreo mare legătură între elementele acestui caz. Dacă am avea timp, ar trebui să confruntăm lista copilașilor din clasa învățătoarei cu cea a familiilor din Giverny, prenumele, profesiile actuale și din trecut, numele de domnișoară al mamelor. Totul. Puteți să-mi spuneți ce vreți, dar citatul din Aragon de pe cartea poștală de aniversare din buzunarul lui Morval, „*crima de a visa care trebuie instaurată*“, are legătură directă cu clasa din Giverny: este o poezie pe care copiii din sat învață s-o recite la școală. Dumneavoastră mi-ați spus-o, șefu', o știți din gura lui Stéphanie Dupain.

Sérénac își golește ceașca dintr-o înghițitură.

— OK, dacă te-am înțeles bine, să ne imaginăm că ar exista o îndoială. Și de unde ai vrea s-o apuci?

— Habar n-am. În plus, am uneori impresia că localnicii din Giverny ne ascund ceva. Cum să zic, un fel de ambianță de *omertà*¹ de sat corsican.

1. „Legea tăcerii“ în satele din sudul Italiei, implicând interdicția categorică de cooperare cu autoritățile statului, în cazul comiterii unei infracțiuni.